

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการอาชีวศึกษา ตามจุดประสงค์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ เป็นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต้องสร้างองค์ความรู้โดยผ่านกระบวนการ คิดด้วยตนเองการฝึกทักษะอาชีพโดยการแสวงหาประสบการณ์จากสถาน ประกอบการ และ การสร้างสรรค์งานอาชีพจากเครือข่ายการเรียนรู้อื่น เช่น บ้าน สถานศึกษา สังคมโลกปัจจุบัน ซึ่งเป็นผลให้การเรียนรู้ด้านอาชีพของผู้เรียนนั้นไม่สามารถจำกัดเฉพาะในห้องเรียนได้ ผู้สอนต้อง แนะนำให้ผู้เรียนให้รู้จักแสวงหาและต้องเรียนรู้จากสภาพความเป็นจริงทั้งสภาพแวดล้อมทาง ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยข้อมูล ข่าวสารจากเทคโนโลยีทุก ๆ ประเภท ซึ่งภารกิจหลักของอาชีวศึกษานั้น เน้นการผลิตกำลังคน ระดับช่างฝีมือ ระดับช่างเทคนิค และ ระดับเทคโนโลยี โดยเน้นให้มีทักษะที่หลากหลาย (Multi Skill) เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมฐานความรู้ (Knowledge based Social) เพื่อการพัฒนาประเทศ ตระหนักในความสำคัญของการสร้างคุณภาพ โอกาส ความร่วมมือ และขับเคลื่อนให้ การอาชีวศึกษามีความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการศึกษา พ.ศ.2558 มุ่งเน้นการผลิตผู้สำเร็จ การศึกษาทั้งปริมาณ และคุณภาพ มีสมรรถนะ ทักษะฝีมือ เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนด้านอาชีวศึกษา ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับ นานาชาติ เน้นการศึกษาในระบบ นอกกระบบ การศึกษาระบบทวิภาคี ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับ สถานประกอบการ ตอบสนองความต้องการกำลังคนในประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชา พาณิชยกรรม / บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาศิลปกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชา ประมง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีรูปแบบเชิงระบบในการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2546 : 16)

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

สภาพที่พึงประสงค์ด้านทรัพยากรบุคคลระดับอาชีวศึกษา กล่าวคือ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน หรือครูผู้สอน วิทยาลัยคำนึงถึงศักยภาพของครู ไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ หรือศักยภาพของครู ซึ่งครูทุกคนต้องมีการพัฒนาความรู้ พัฒนาตนเอง วิทยาลัยฯ จะส่งเสริมให้ครูทุกคน เพิ่มเติมความรู้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ ครูทุกคนต้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ของตนที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ หรือด้านวิชาชีพ ตลอดจนครูยังต้องสร้างผู้เรียนให้มี คุณธรรม จริยธรรม หรือมีการอบรมบ่มนิสัย รวมทั้งครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีงาม

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการฝึกอบรมบุคลากรระดับอาชีวศึกษา กล่าวคือ การฝึกอบรมครูอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับการดำเนินการ ตามนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มีการดำเนินการพัฒนาและฝึกอบรมครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ให้สอดคล้อง กับแผนปฏิรูปราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในยุทธศาสตร์ ที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ในด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการตามหลักเกณฑ์คุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีการพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษา และส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษาในด้านการฝึกอบรมครูอาชีวศึกษา ให้เป็นมืออาชีพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เห็นถึงการนำความรู้และทักษะตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนาและฝึกอบรมมาใช้ในการปฏิบัติงาน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2549: 31)

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านทรัพยากรบุคคลระดับอาชีวศึกษา กล่าวคือ การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษาในปัจจุบันมุ่งไปที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทันต่อเทคโนโลยี เพื่อที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปพัฒนาเป็นอาชีพเมื่อจบการศึกษาออกไป ดังนั้น จึงให้ความสำคัญต่อครูผู้สอน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลเป็นอย่างมาก เพราะถ้าองค์กรใดมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถสูง มีคุณธรรม มีจริยธรรม สามารถถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ได้ดี ย่อมสามารถ นำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ต้องการโดยยั่งยืน ครูจึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่วิทยาลัยฯ ให้ความสำคัญและต้องการพัฒนาให้เป็นทั้งคนดีและคนเก่งอยู่ตลอดเวลา

สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันด้านการฝึกอบรมบุคลากรระดับอาชีวศึกษา กล่าวคือ ได้จัดการพัฒนาความรู้ให้ครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาศักยภาพ โดยมีการฝึกอบรม ซึ่งรูปแบบของการฝึกอบรมมีหลายรูปแบบด้วยกัน มีการฝึกอบรมโดยการเชิญวิทยากรจากบุคคลภายนอก

มาให้ความรู้ ซึ่งการถ่ายทอดความรู้บางครั้งก็มาจากเอกสาร ตำรา สื่อการสอน และวิธีการที่นำมาใช้ ก็จะเป็นการบรรยาย ฉายแผ่นใส แบ่งกลุ่ม ให้ใบงาน นำประเด็นต่าง ๆ มานำเสนอ หรือเป็นการบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ หรือการส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการฝึกอบรมภายนอกวิทยาลัยฯ

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นด้านทรัพยากรบุคคลระดับอาชีวศึกษา กล่าวคือ การบริหารทรัพยากรบุคคลครูอาชีวศึกษา มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพราะถ้าหากการบริหารทรัพยากรบุคคลเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางใด ก็ย่อมเป็นตัวชี้วัดส่งผลให้เห็นว่าบุคลากรมีการพัฒนาไปเช่นไร และยังเป็นตัวชี้วัดขององค์กร ว่าครูมีคุณภาพแค่ไหน ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าอาชีวศึกษาเน้นกระบวนการในการพัฒนาครู ให้ครูเป็นทรัพยากรบุคคลที่ต้องมีความรู้ มีทักษะ ประสบการณ์และเจตคติ และสามารถพัฒนาตนเองให้ทันเทคโนโลยีในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2546 : 25) ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ ให้สอดคล้องกับกระบวนการศึกษาที่เปลี่ยนไป ครูต้องใฝ่รู้ แสวงหา สารเนื้อหาใหม่ๆ ครูผู้สอนต้องพัฒนาสื่อการสอน นวัตกรรมการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ที่สำคัญ ครูผู้สอนต้องเข้าใจ ต้องเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการศึกษาได้อย่างผสมผสานอีกด้วยแต่ความเป็นจริงแล้ว ยังมีครูผู้สอนอีกมาก ที่ไม่ยอมรับกระแสของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ไม่สามารถก้าวตามหรือมีความรู้เพียงพอในการเข้าถึง รวมถึงตามทันการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทำให้ไม่สามารถเฝ้าระวัง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ไม่ดี นำไปสู่ผลกระทบอย่างร้ายแรงของการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งยังขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นด้านการฝึกอบรมบุคลากรระดับอาชีวศึกษา กล่าวคือ จากการที่ได้ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อครูจะได้พัฒนาความรู้ และพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้เกิดประโยชน์สูงสุด และที่ผ่านมากการฝึกอบรมให้ครูยังไม่บรรลุผลสำเร็จคือ

1. ปัญหาที่ครูต้องทิ้งการสอนในชั้นเรียนเพื่อรับการฝึกอบรม ทำให้ครูไม่ได้สอนและให้ความรู้ได้อย่างเต็มเวลา
2. ปัญหาครูไม่มีเวลาในการเข้ารับการฝึกอบรม เพราะบางครั้งระยะเวลาในการเข้ารับการฝึกอบรมแต่ละโครงการ มีระยะเวลานาน ซึ่งครูบางคนติดภาระงานสอน ทำให้ครูต้องเสียโอกาสในการพัฒนาตนเอง

3. ปัญหาครูไม่เข้าใจในเรื่องที่เข้ารับการฝึกอบรม เพราะการฝึกอบรมบางครั้งใช้เวลาสั้น ๆ เมื่อครูไม่เข้าใจก็ไม่สามารถทบทวนบทเรียนใหม่ได้ ซึ่งครูบางคนอย่างที่จะเข้ารับการฝึกอบรมในเรื่องเดียวกัน หลาย ๆ ครั้ง แต่ก็ไม่มีโอกาส

4. ปัญหาของการจัดฝึกอบรมให้ครู ทำได้ไม่ทั่วถึง การพัฒนาบุคลากรไม่ตรงตามเป้าหมาย ไม่ตรงกับความต้องการของครู

5. ปัญหาของการติดตามผล เมื่อครูเข้ารับการฝึกอบรมเสร็จสิ้น ไม่มีการติดตามผลการฝึกอบรมของครูว่าเข้าใจเรื่องที่เข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่ หรือครูได้นำไปใช้มากน้อยเพียงใด และเกิดประโยชน์กับครูหรือไม่

ดังนั้นจากสภาพปัญหาที่กล่าวมา ทำให้มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครูเป็นอย่างมาก ครูไม่สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะทำให้ประสิทธิภาพในการพัฒนาตนเองของครูลดลง และทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูลดลงอีกด้วย

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

การพัฒนาครูเป็นการดำเนินงานที่อาชีวศึกษาพยายามจะสร้างเสริมความรู้ ทักษะ ความสามารถให้บังเกิดสมรรถนะที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อวิชาชีพ การพัฒนาครูเป็นงานที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะการพัฒนาครูจะช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ช่วยประหยัดเวลาและลดความสูญเปล่า ทำให้รู้งานและทำงานได้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูก้าวทันความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ซึ่งในการพัฒนาครูนั้นต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของการพัฒนา โดยการที่จะพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น สิ่งสำคัญคือครูต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ แนวทางและทฤษฎีการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ตลอดจนสามารถนำหลักการและทฤษฎีดังกล่าวไปเป็นพื้นฐานในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ เกิดคุณลักษณะตามที่ประเทศชาติและสังคมโลกต้องการ

จากสภาพปัญหาการฝึกอบรมของครูอาชีวศึกษา ที่ได้กล่าวมานั้น ทำให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทราบถึงปัญหาที่ควรจะต้องดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อให้การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ของครูมีประสิทธิภาพสูงสุด และทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งวิทยาลัยฯ มีแนวทางในการแก้ปัญหาดังนี้ คือ การพัฒนาศักยภาพของครูอาชีวศึกษา ในการ

ฝึกอบรมนั้น สามารถทำได้โดยการจัดการฝึกอบรมที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมในสังคมยุคข่าวสารที่ไร้พรมแดน และแวดล้อมไปด้วยปัจจัยในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีแนวโน้มทำให้การฝึกอบรมแบบเก่าเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการฝึกอบรมมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการจัดการ ตลอดจนเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง มีการปรับปรุงการจัดการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพ ประหยัด และตอบสนองวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมได้อย่างแท้จริง ดังนั้นการฝึกอบรมที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้ของครูได้เป็นอย่างดี คือ การฝึกอบรมที่ให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning : SDL) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ร่วมกับการนำไปใช้ที่มีประสิทธิภาพและการออกแบบการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับครูแต่ละคน จะสามารถทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองจะเป็นการพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ในส่วนของความพยายามในการแก้ไขปัญหาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในช่วงปี พ.ศ. 2544 ถึง 2547 พบว่า ยังไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบจำลองฝึกอบรมผ่านเครือข่ายสำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แต่อย่างใด แต่พบงานวิจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ จำนวน 3 เรื่อง (1) วรนุช เนตรพิศาลวนิช (2544) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายด้วยการเรียนแบบร่วมมือกรณีศึกษา เพื่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับพยาบาลวิชาชีพ พบว่า รูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายด้วยการเรียนแบบร่วมมือกรณีศึกษา เพื่อการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ องค์ประกอบของการฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม (2) รังสรรค์ สุกันทา (2546) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการฝึกอบรมผ่านเว็บแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับบุคลากรขององค์กรธุรกิจ พบว่า รูปแบบการฝึกอบรมผ่านเว็บแบบมีส่วนร่วมตามแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับบุคลากรขององค์กรธุรกิจ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ องค์ประกอบของการฝึกอบรมผ่านเว็บ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการ (3) พรพนพิมล เพียรรุ่งโรจน์ (2547) ทำการวิจัยเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การจัดการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยมีรูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย ขั้นฝึกอบรม 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการฝึกอบรม เป็นการแนะนำรูปแบบการฝึกอบรม กลุ่มสัมพันธ์ การฝึกทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ขั้นระหว่างการฝึกอบรม เป็นการนำเสนอเนื้อหาการฝึกอบรม การทำกิจกรรมการฝึกอบรม ขั้นประเมินผลการฝึกอบรม เป็นการทํางานรายบุคคลและงานกลุ่ม การประเมินผลรูปแบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย

1.5 แนวทางที่ผู้วิจัยจะดำเนินการแก้ปัญหา

จากข้อมูลสภาพปัญหา และความพยายามในการแก้ปัญหาที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการจัดฝึกอบรมให้ครู โดยเน้นเอกสารตำรา มีระยะเวลาที่นาน ทำให้ครูต้องละทิ้งการสอน และปัญหาการติดตามผลของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ไม่มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในการพัฒนาแบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะพัฒนาแบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานการเรียนรู้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาแบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาความต้องการของครูที่มีต่อการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.3 เพื่อนำเสนอแบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 102 คน (2) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 8 คน และ (3) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน

3.3 เนื้อหาสาระในการวิจัย ครอบคลุม

3.3.1 องค์ประกอบของแบบจำลอง ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ของการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย

3.3.2 ขั้นตอนการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 แบบสอบถามความต้องการการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย ของครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.4.2 ประเด็นคำถามสำหรับการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

3.4.3 ต้นแบบชิ้นงาน คือ แบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครอบคลุม องค์ประกอบและขั้นตอนการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย

3.4.4 แบบประเมินต้นแบบชิ้นงาน แบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายสำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.5 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย ปีการศึกษา 2555

4. นิยามศัพท์

4.1 **แบบจำลอง** หมายถึง แผนภูมิ ที่แสดงขั้นตอนของการดำเนินการฝึกอบรม และคำอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดของขั้นตอนการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้องค์ประกอบของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ของการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายมาออกแบบเป็นรูปแบบของการฝึกอบรม

4.2 **การฝึกอบรม** หมายถึง การถ่ายทอดความรู้เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความชำนาญ ความสามารถ และทัศนคติ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานและภาระหน้าที่ต่างๆ ในปัจจุบันและอนาคตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 **การฝึกอบรมผ่านเครือข่าย** หมายถึง การฝึกอบรมที่ครูเข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการอบรมแบบเผชิญหน้าและออนไลน์ โดยมีสัดส่วน 20 : 80 และมีการออกแบบการฝึกอบรมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

4.4 **แบบจำลองการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย** หมายถึง แผนภูมิ และเนื้อหา ที่แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และขั้นตอนของการดำเนินการฝึกอบรมโดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบจำลองสำหรับผู้จัดการฝึกอบรม

4.5 **ครูอาชีวศึกษา** หมายถึง ข้าราชการและบุคลากร สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 102 คน

4.6 **ผู้เชี่ยวชาญ** หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้ต้นแบบชิ้นงานการฝึกอบรมผ่านเครือข่าย สำหรับครูอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5.2 ได้แนวทางในการอบรมพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำใช้ในการพัฒนาครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาต่อไป